

Κινηματογραφώντας το Darlene

Η «συνομιλία» μας με την περίφημη Blackmagic Cinema Camera πραγματοποιήθηκε τον Αύγουστο του 2013, στη γειτονιά της Καισαριανής στην Αθήνα. Αγγλόφωνη παραγωγή, σε πρωτότυπο σενάριο και σκηνοθεσία του νέου δημιουργού Στέφανου Μίνουγλου, διεύθυνση και εκτέλεση παραγωγής Πάνου Κράβαρη, ενώ ο εξοπλισμός εικόνας (Blackmagic Camera-Samyang VDSLR-lenses) όπως και η τελική επεξεργασία της έγιναν στα εργαστήρια της Authorwave.

Βοηθός Διευθυντού φωτογραφίας και υπεύθυνος για την επεξεργασία εικόνας στο περιβάλλον Davinci - Resolve, ο Αλέξης Καπιδάκης, ενώ δεξιότεχνης χειριστής steadycam σε όλα τα πλάνα της ταινίας ήταν ο Χάρης Πάλλας.

Στο φωτισμό ο στενός μου συνεργάτης Γιάννης Μαραγκουδάκης, όπως κι ο καλός συνάδελφος Δημήτρης Σταμπολής της N-orasis, ο εξοπλισμός της οποίας grip & lighting χρησιμοποιήθηκε για τις ανάγκες των πολύωρων γυρισμάτων. Τα γυρίσματα περιελάμβαναν χώρους όπως το νεκροταφείο της περιοχής, ένα μικρό δάσος δίπλα του, τέλος δε την γειτονιά που αναπτύσσεται παραπλήσια, ιστορική για τον ελληνικό κινηματογράφο, καθώς ήδη από τα τέλη της δεκαετίας του '40, ιδιαίτερα δε την περίοδο 1950-60, πάρα πολλές παραγωγές εκμεταλλεύτηκαν τη γραφικότητα του γοητευτικά άναρχου τοπίου (μέσα στη φύση στην κυριολεξία) δημιουργώντας παράλληλα μια παράδοση,

καθώς οι ευγενείς και ταπεινοί κάτοικοι, εξοικειωμένοι απόλυτα με τις ανάγκες των γυρισμάτων, είναι συνεργάσιμοι και διόλου επιφυλακτικοί στη σύνθετη και χρονοβόρα ανάπτυξη της κινηματογραφικής διαδικασίας. Τα τρία τέταρτα των γυρισμάτων αφορούσαν ποικίλες συνθήκες εξωτερικών και εσω-

τερικών ημερήσιων, η δε κορύφωση ήταν ένα μεγάλο συνθήκης εξωτερικού νύχτα γύρισμα, στο δάσος δίπλα από το νεκροταφείο. Η ευαισθησία που επιλέξαμε για τα ημερήσια μετά από σχετικά τεστ, ήταν να «παραμείνουμε» στην βασική προτεινόμενη από τον κατασκευαστή στα 800ASA, καθώς εκεί ήταν που προστατεύονταν οι πληροφορίες στα highlights (4 - stop). Παράλληλα επιλέξαμε συγκεκριμένες ώρες γυρίσματος και διαρθρώσαμε το γκρουπάρισμα των πλάνων αντίστοιχα, με σκεπτικό να κινηματογραφούμε σε σκιερά μέρη με φωτεινά background, συμπληρώνοντας στη σκιά με δύο προβολείς HMI τύπου PAR 2,5 & 4KW αντίστοιχα, μέσα από πλαίσια με

διάχυση τύπου grid-cloth, αφ' ενός για να μαλακώνει η ακατέργαστη δέσμη των Cinerar, αφ' ετέρου γιατί το gridcloth ως πλαστικοποιημένο ύφασμα δεν προξενεί θόρυβο για τον ηχολήπτη όταν φυσάει. Στα νυχτερινά επιλέξαμε την ευαισθησία στα 1600 ASA (παντελής απουσία ηλεκτρονικού θορύβου από τον αισθητήρα της μηχανής λήψης-υπέροχα μαύρα

επίσης), κύρια για να προκύπτει η δυνατότητα ενός υγιούς διαφράγματος (T4) και για το follow-focus, όπως και για το βάθος πεδίου αλλά και για το sweet-spot των φακών Samyang. Ο 14mm με άνοιγμα στα T3.1, ένας από τους βασικότερους φακούς στο format που προκύπτει από την μηχανή λήψης, πραγματικά ωφελείται ιδιαίτερα στην ευκρίνεια του από αυτήν την επιλογή, καθώς λόγω συνδυασμού εστιακής απόστασης και μεγέθους αισθητήρα, είναι από τους πλέον χρηστικούς φακούς σαν πρώτη επιλογή στο μέσο γύρισμα. Τέλος και σε συνδυασμό με το μέσο διάφραγμα των ημερησίων που ήταν T5.6-8, δημιουργήθηκε και μια ομοιογένεια στην αισθητική του βάθους πεδίου που προέκυπτε από τις διαφορετικές συνθήκες γυρισμάτων. Εν γένει, οι Samyang είναι έξοχοι φακοί, υψηλότατης ευκρίνειας, ακόμα και διαμέσου των φίλτρων Tiffen Soft-FX, Harrison & Harrison Double-Fog, όπως και του Cool-DFN (συνδυασμός μωβ χρώματος και Low-Contrast): σε πολλές περιπτώσεις οδηγηθήκαμε στο να μειώσουμε την ευκρίνεια τους στη διαδικασία του color-correction, καθώς ήταν εξόχως ευκρινείς στα monitor Flanders-Scientific του υποδειγματικού περιβάλλοντος Color της Authorwave...

Το σετ που χρησιμοποιήσαμε (8-14-24-35-85mm) είναι ομοιογενέστατο, τόσο σε χρωματικό όσο και σε επίπεδο κοντράστ. Έξοχη συμπεριφορά σε επίπεδο flares είτε πρόκειται για φωτιστική πηγή στη σύνθεση του κάδρου, είτε για ένα ιδιαίτερα υπερεκτεθειμένο φόντο. Στο επίπεδο του χρώμα-

τος, αντιμετωπίσαμε τον 2.5K αισθητήρα με RAW-αρχεία, σαν αρνητικό φιλμ. Επιλέξαμε «βαριά» χρωματικά φίλτρα όπως και τα προαναφερθέντα διάχυσης, ορίζοντας με τον συνεργάτη colorist Αλέξη Καπιδάκη LUT – tables από την περίοδο των τεστ, τα οποία χαρακτηρίσαν πέντε χρωματικά αφηγηματικά επίπεδα, βασισμένα στην αφαίρεση χρώματος όπως προέκυπτε

από την επίδραση στον αισθητήρα η χρήση των Cool & Monochrome Tiffen DFN, αφήνοντας για το τέλος μια πιο Technicolor προσέγγιση με τη χρήση στο τελευταίο πλάνο της ταινίας ενός Coral-3 Harrison & Harrison. Στο μεγάλο νυχτερινό γύρισμα, που αποτελεί και την αφηγηματική κορύφωση της ταινίας, τα 25KW που προέκυψαν από τη χρήση ποικίλων φωτιστικών σωμάτων από 6 ως 1,2 KW Par, επιλέξαμε να τα αφήσουμε «ωμά» από χρώμα – μόνο διάχυση, το δε silvery-moonlight effect να προκύψει από τη χρήση του Cool DFN μπροστά από τους φακούς. Αυτή η επιλογή αφενός προσέδωσε το υψηλό διάφραγμα στο οποίο αναφερθήκαμε, αφετέρου επέτρεψε να φωτιστεί με μεγαλύτερη ευελιξία και αποτελεσματικότητα ένα αληθινά τεράστιο πεδίο για το βεληνεκές της παραγωγής, διευκόλυνε δε στην τελική επεξεργασία της εικόνας. Η χρήση του steadicam σε όλη την πρωτότυπη κινηματογράφηση, πέραν της ομοιογένειας στην οπτική προσέγγιση της αφήγησης και της floating αίσθησης που προκύπτει, βοήθησε ιδιαίτερα και την αντίδραση του rolling-shutter αισθητήρα στις ποικίλες κινήσεις, δίνοντας στυλ, ύφος, κύρια δε αισθητική στην ονειρική παραίσθηση που κυριαρχούσε στο story. Το καλειδοσκοπικό μοντάζ του σκηνοθέτη Στέφανου Μίνουλου υπογράμμισε αυτές τις επιλογές δείγματα των οποίων παρουσιάζονται στα framegrabs που συνοδεύουν το κείμενο αυτό, σαν μια πρώτη ματιά πριν το ταξίδι της ταινίας στα φεστιβάλ και τις αίθουσες.